I

Краплю крові. Кожну хвилю краплю крові місту:
Скло вітрин і тротуари сповнить ярим змістом.
На плакатах не атрамент. І не фарби. Кров.
Пензлі-пучки умочайте в колектив-цебро.

II

Смуги втоми під очима. Воскові обличчя.
Але фарбами плакатів кличем, кличем, кличем.
Шостий поверх. Цементові підраховують щаблі.
О, нарешті. Відчинили. Захапався. Ліг.

III

Безнадійно. Є надія. Ось, на цьому бруку.
Переможці. Піонери. Тисну вашу руку.
Що? Сухоти? Ще хвилина. Дотліває день.
Переможці. Піонери. Казка. Близько. Йде...